

मेहेमौल्यं चिन्ता ध्यानममर्षक्रोधसम्भवः ॥ २३४ ॥ गुणोजिगीषोत्सा
 ह्वाँस्त्रासस्त्वा कस्मिन्मयं । अपस्मरस्यादावेशो निर्बेदस्त्वावमाननं
 ॥ २३५ ॥ अविगस्तुत्वरिस्तुर्गिस्तंवेगस्तम्भमः स्वर । वितर्कस्यादु
 न्नयनं पशमर्शा बिमर्शनं ॥ २३६ ॥ अध्याहारस्तर्कजहोऽस्त्याऽन्यगु
 णदूषणं । मृतिस्तस्यामृत्युकालौ परलोकगमेऽन्ययः ॥ २३७ ॥ पञ्चत्वं
 निधनं नाशो दीर्घनिद्रानिमीलनं । दिष्टानोऽस्तङ्कालधर्मेऽवसानं सा
 तु सर्वगा ॥ २३८ ॥ मरकोमारिस्त्रयस्त्रिंशदमीस्युर्व्यभिचारिणः । स्युः
 कारणानिकार्याणि सहचारीणियानि च ॥ २३९ ॥ इत्यादेः स्थायिनो
 लोकेतानि चेन्नाट्यकाव्ययोः । विभावा अनुभावाश्च व्यभिचारिण एव च
 ॥ २४० ॥ व्यक्तस्तैर्विभावाद्यैस्त्रयायीभावो भवेद्रसः । पात्राणि नाट्येऽ
 धिक्कृतास्तत्तद्देशस्तुभूमिकाः ॥ २४१ ॥ शलूषो भरतस्सर्ववेशी भरतपुत्र
 कः । धात्रीपुत्रो रङ्गजाया जीवोरङ्गावतारकः ॥ २४२ ॥ नटः कृशाश्वीशै
 लालीचारणस्तुकुशीलवः । भ्रमृभ्रमृपरः कुंशोनटस्त्रीवेषधारकः ॥ २४३ ॥
 वेश्याचार्यः पोठमर्द्दः स्तूत्रधारस्तुस्तूचकः । नान्दीतुपाठको नट्याः पा
 र्श्वस्थः पारिपार्श्विकः ॥ २४४ ॥ वासन्तिकः केलिकिलो वैहासिको विदूष
 कः । प्रहासी प्रीतिदम्बाऽथ पिङ्गपद्मविकोविटः ॥ २४५ ॥ पितात्वावु
 कआवुत्तभावुकौ भगिनीपतौ । भावो विद्वान्युवराजः कुमारो भर्तृदारकः
 ॥ २४६ ॥ बालावास्तूर्मावर्ष आर्यो देवो भट्टारको नृपः । राष्ट्रो यो नृपतेः